

Συνέντευξη στον ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ ΙΝΤΖΕΜΠΕΛΗ

Ο Αντρέα Καμιλλέρι είναι σήμερα ο πιο πολυδιαβασμένος συγγραφέας της Ιταλίας. Άργησε ν' αφοσιωθεί στο γράψιμο, κι όταν το αποφάσισε, στα εξήντα του, η σειρά με ήρωα τον επιθεωρητή Μονταλμπάνο έγινε αμέσως ένα μοναδικό εκδοτικό φαινόμενο.

Ολόκληρη η Ιταλία, και όχι μόνο η ιδιαίτερη πατρίδα του, η Σικελία, ερωτεύτηκε αυτόν τον μεγάλο τεχνίτη της πλοκής και της γλώσσας, του «πατρικού» σικελικού ιδιώματος. Τα βιβλία του κυκλοφορούν στα ελληνικά από τις εκδόσεις Πατάκη, Καστανιώτη, Μεταίχμιο και Ωκεανίδα: «Το σχήμα του νερού», «Την εποχή του κυνηγιού», «Σκύλος από τερακότα», «Ο κλέφτης της μεσημβρίας», «Αίτηση για τηλεφώνω», «Η φωνή του βιολιού», «Τριάντα ημέρες με τον επιθεωρητή Μονταλμπάνο», «Το άρωμα της νύχτας», «Εκδρομή στο Τίνταρι», «Τα πορτοκάλια του Μονταλμπάνο», «Καπνός στον ορίζοντα», «Ο ζυθοποιός του Πρέστον», «Υποχρεωτική πορεία», «Η υπομονή της αράχνης», «Η άλωση του Μακαλλέ», «Πανσιόν Εύα», «Ήλιος του Αυγούστου», «Η εξαφάνιση του Πατό» και «Χάρτινο φεγγάρι».

Γιατί οι αναγνώστες εξακολουθούν να αναμένουν με αγάπη τις νέες περιπέτειες του αστυνομικού Μονταλμπάνο;

Αυτό είναι ένα ερώτημα που θα έπρεπε να τεθεί στους αναγνώστες του Μονταλμπάνο. Δεν ξέρω την απάντηση, ξέρω μόνο ότι από την πλευρά μου προσπαθώ πάντα να γράφω με αγάπη και πάθος απ' όλα με μεγάλο σεβασμό προς τους αναγνώστες μου.

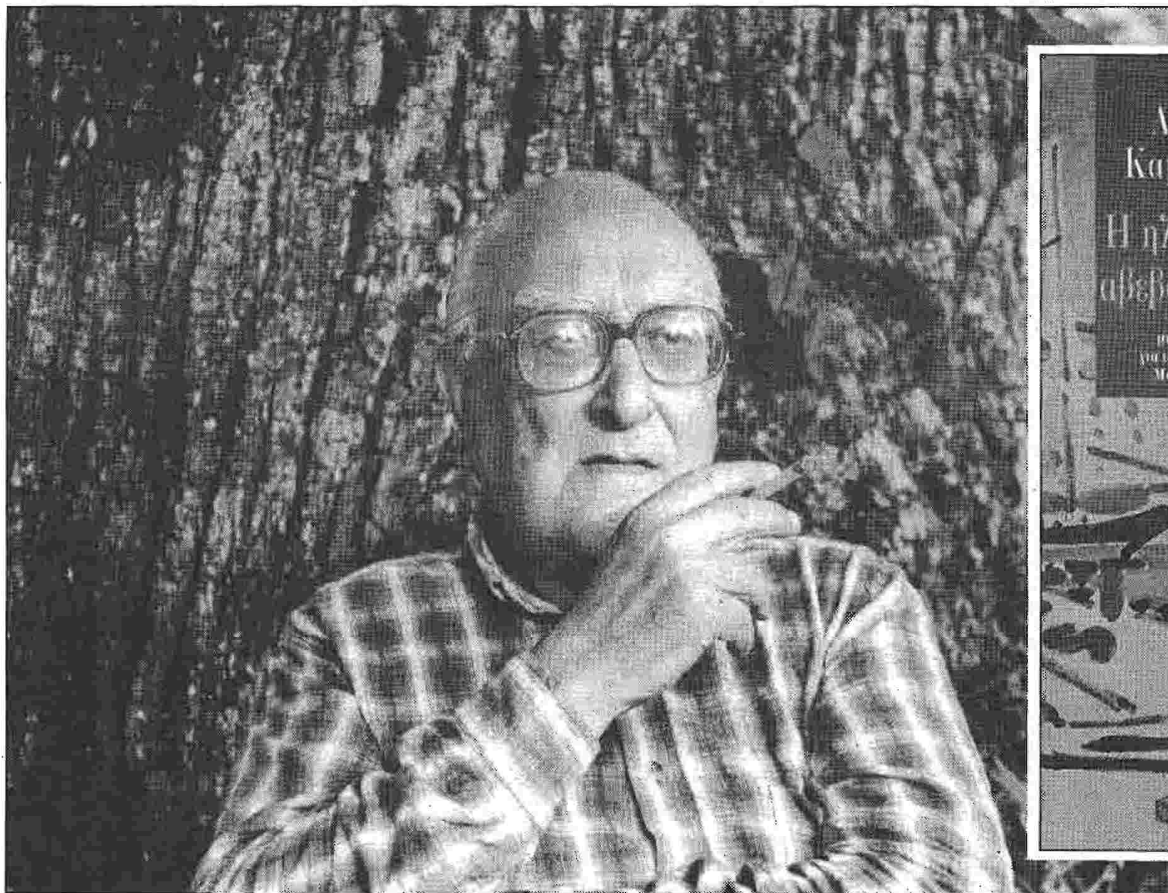
Στο μυθιστόρημα «Ηλικία της Αβεβαιότητας» ο Μονταλμπάνο ζει το γλυκό λάθος να αγαπήσει τη Λάουρα. Αν και τη λατρεύει, δεν τολμά να συννεχίσει. Τι τον εμποδίζει;

Ο τίτλος ίσως βοηθάει στην απάντηση του ερωτήματος αυτού. Η ηλικία του Μονταλμπάνο στο μυθιστόρημα είναι εκείνη του μεσήλικα, κατά την οποία ένας άνδρας δύσκολα δέχεται ότι εισέρχεται σε μια νέα περίοδο, σ' εκείνη ακριβώς τη φάση της ενήλικης ζωής η οποία επιτρέπει λίγες εμπειρίες αλλά ίσως πολύ στοχασμό. Η αβεβαιότητα ενυπάρχει στην αναποφασιστικότητα να αποκτήσει κανείς επίγνωση της ηλικίας του.

Η Βάνα, η Λάουρα, η Λίβια: πρόσωπα καθοριστικά στην πλοκή, που καθορίζουν και την εξέλιξη του βιβλίου. Μήπως οι μοιραίες γυναίκες ελ-

Η Ελλάδα αντιπροσωπεύει τα πάντα για μένα

Ο ΑΝΤΡΕΑ ΚΑΜΙΛΛΕΡΙ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗ «β»

κούν περισσότερο τους αναγνώστες;

Θεωρώ ότι οι γυναίκες γενικά είναι μοιραίες. Κατά την κυριολεκτική σημασία της μοίρας, του πεπρωμένου που συχνά αλλάζει όταν συναντά κανείς γυναίκες, που για μένα είναι όλες ξεχωριστές.

Μέσα στο μυθιστόρημα δίνετε εικόνες της καθημερινότητας της παλικής κοινωνίας. Πολλές φορές αυτές τις καταστάσεις τις παραλληλίζατε με την ελληνική καθημερινότητα. Υπάρχουν λοιπόν κάποιες ομοιότητες;

Βεβαίως υπάρχουν, είμαστε χώρες που έχουν μια κοινή Ιστορία – με κεφαλαίο γιώτα. Μαζί δημιουργήσαμε την Ιστορία της Τέχνης, της Γλώσσας, του Πολιτισμού, της Ποίησης της Μεσογείου. Η γνώση ρήση «ούνα φάτσα ούνα ράτσα»... Το τελευταίο διάστημα μοιάζουμε επίσης στο ότι και οι δύο έχουμε ένα τεράστιο δημόσιο χρέος!..

Τα κόττερα, η οικονομική άνεση και το λαθρεμπόριο φανερώνουν μια ευμάρεια στην κοινωνία. Όμως, στην

αντίπερα όχθη είναι η φτώχεια. Άνεργοι, άστεργοι. Υπάρχει καμία ελπίδα;

Ξέρετε, εγώ είμαι κομμουνιστής και για μένα υπάρχει πάντα ελπίδα. Μάχομαι κάθε μέρα γι' αυτό. Διαφορετικά η ζωή μου, η γραφή μου θα είχαν πολύ μικρή σημασία.

Ο Μονταλμπάνο είναι εξυπνος και ευέλικτος και ανιχνεύει τις υποθέσεις. Όμως δίπλα του έχει και συνεργάτες που δεν ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους. Φτάνει ένας φωτισμένος αστυνομικός για να λύσει τα χίλια μύρια προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει η αστυνομία;

Όχι, σίγουρα όχι, αυτό είναι πολύ δύσκολο να συμβεί στην πραγματική ζωή. Σε κάθε περίπτωση, είμαι πάντα υπέρ της άποψης ότι ο σύγχρονος ήρωας βρίσκεται σε οποιονδήποτε άνθρωπο παρά σε θεϊκές υπερδυνάμεις...

Αναφερόμενος στη Λάουρα και στον Μονταλμπάνο, γράφετε πως ήθελαν να καπι-

σουν κι άλλα τσιγάρα μαζί. Γιατί δεν μπόρεσαν να το επιτύχουν;

Ίσως λόγω της ηλικίας... Δεν αστεύομαι, ο Μονταλμπάνο έδωσε μια υπόσχεση στη Λίβια. Μια σιωπηλή υπόσχεση, την οποία δεσμεύτηκε να τηρήσει.

Αναφέρεστε στους μετανάστες που τους μεταφέρουν οι λαθρέμποροι και που περνούν μια Οδύσσεια και έπειτα τους σπιδάζουν σε κέντρα υποδοχής. Γιατί ονομάζετε τα συγκεκριμένα κέντρα «στρατόπεδα συγκέντρωσης»;

Διότι αρκετά συχνά αυτά τα κέντρα υποδοχής αποδεικνύονται ανάκαινα –και αυτό δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα των ανθρώπων, αλλά των θεσμών– να υποδεχτούν τους απειλημένους πρόσφυγες και φυγάδες που προέρχονται από συνθήκες αφάνταστου ανθρώπινου ευτελισμού. Πρόσφατα έχουμε δει στο νησί Λαμπεντούζα οδυνηρές εικόνες, στις οποίες εκατοντάδες άνθρωποι ζούσαν ακριβώς όπως στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Χωρίς κανένα σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειάς τους, ατομικής και πολιτικής.

Το μυθιστόρημα είναι γραμμένο με κινηματογραφική γραφή. Αλήθεια, πώς ξεκινάτε να σχεδιάσετε τη συγγραφή ενός μυθιστορήματος με ήρωα τον Μονταλμπάνο;

Στις περισσότερες περιπτώσεις από μια είδηση ή μια αφήγηση που με εντυπωσίασε. Την αφήνω να κατακάθισι στο μυαλό μου κι ύστερα ένα πρωί αρχίζω να γράφω. Και μόνο τότε λοιπόν συμβαίνει το θαύμα και το μυθιστόρημα γράφεται από μόνο του.

Κάνετε συχνές αναφορές και στην Ελλάδα. Τι αντιπροσωπεύει για εσάς η πατρίδα μας;

Η Ελλάδα; Η Ελλάδα αντιπροσωπεύει τα πάντα για μένα. Γεννήθηκα λίγα χιλιόμετρα μακριά από το Αγκριτζέντο, όπου υπάρχουν έξι μεγαλοπρεπείς ελληνικοί ναοί, οι οποίοι καθ' όλη τη διάρκεια των νεανικών μου χρόνων στη Μεσόγειο υπήρξαν το πανόραμά μου, πραγματικό και φανταστικό.